

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 215

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

56e jaargang

27 juli 2013

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
IV <i>Informatie</i>		
INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE		
Hof van Justitie van de Europese Unie		
2013/C 215/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 207 van 20.7.2013	1
Gerecht		
2013/C 215/02	Voortzetting van de werkzaamheid van het Gerecht tussen 1 en 16 september 2013	2
2013/C 215/03	Toevoeging van de rechters aan de kamers	2
V <i>Adviezen</i>		
GERECHTELIJKE PROCEDURES		
Hof van Justitie		
2013/C 215/04	Zaak C-170/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Düsseldorf (Duitsland) op 5 april 2013 — Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH	5

NL

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 215/05	Zaak C-226/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 29 april 2013 — Stefan Fahrenbrock/Helleense Republiek	6
2013/C 215/06	Zaak C-245/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 2 mei 2013 — Holger Priestoph e.a./Helleense Republiek	6
2013/C 215/07	Zaak C-247/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 3 mei 2013 — Rudolf Reznicek/Helleense Republiek	6
2013/C 215/08	Zaak C-258/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Varas Cíveis de Lisboa (Portugal) op 13 mei 2013 — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio Lda./Instituto da Segurança Social, IP	7
2013/C 215/09	Zaak C-262/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 14 mei 2013 — Ekkehard Aleweld/Condor Flugdienst GmbH	7
2013/C 215/10	Zaak C-269/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 mei 2013 door Acino AG tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-539/10, Acino AG (voorheen Acino Pharma GmbH)/Europese Commissie	7
2013/C 215/11	Zaak C-273/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 mei 2013 door de Republiek Polen tegen het arrest van het Gerecht van 27 februari 2013 in zaak T-241/10, Republiek Polen/Europese Commissie	8
2013/C 215/12	Zaak C-283/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 mei 2013 door Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Europese Commissie	9
2013/C 215/13	Zaak C-284/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 mei 2013 door Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Europese Commissie	10
2013/C 215/14	Zaak C-292/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 27 mei 2013 door Fabryka Łózysk Toczných-Krašník S.A. tegen het arrest van het Gerecht van 22 maart 2013 in zaak T-571/10, Fabryka Łózysk Toczných-Krašník S.A./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) — Impexmetal	11
2013/C 215/15	Zaak C-298/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal d'instance d'Orléans (Frankrijk) op 30 mei 2013 — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA/Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant	11
2013/C 215/16	Zaak C-307/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Helsingborgs tingsrätt (Zweden) op 5 juni 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg/Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren	12
2013/C 215/17	Zaak C-316/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 10 juni 2013 — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI)	13

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2013/C 215/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 207 van 20.7.2013

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 189 van 29.6.2013

PB C 178 van 22.6.2013

PB C 171 van 15.6.2013

PB C 164 van 8.6.2013

PB C 156 van 1.6.2013

PB C 147 van 25.5.2013

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

GERECHT

Voortzetting van de werkzaamheid van het Gerecht tussen 1 en 16 september 2013

(2013/C 215/02)

Op zijn voltallige zitting van 4 juli 2013 heeft het Gerecht akte genomen van het feit dat de nieuwe leden van het Gerecht pas op 16 september 2013 de eed zullen afleggen voor het Hof van Justitie, en dat bijgevolg overeenkomstig artikel 5, derde alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie, totdat de nieuwe leden van het Gerecht in functie treden:

- de heer Jaeger de functie van president van het Gerecht zal uitoefenen;
- de heren Azizi, Forwood en Czúcz, mevrouw Pelikánová, en de heren Papasavvas, Dittrich, Truchot en Kanninen de functie van president van de uit vijf en uit drie rechters bestaande kamers zullen vervullen;
- de besluiten van 14 september 2010 betreffende de organisatie van het Gerecht (PB C 288, blz. 2), het Gerecht in volle samenstelling en de samenstelling van de Grote kamer (PB C 288, blz. 4), het besluit van 20 september 2010 betreffende de toevoeging van de rechters aan de kamers, laatstelijk gewijzigd op 4 juli 2013 (PB C 215, blz. 2), de besluiten van 6 juli 2011 betreffende de criteria voor de toewijzing van de zaken aan de kamers en de samenstelling van de kamer voor hogere voorzieningen (PB C 232, blz. 2), en het besluit van 4 juli 2012 betreffende de aanwijzing van de rechter die de president als kortgedingrechter vervangt (PB C 235, blz. 2) van toepassing zullen blijven.

Toevoeging van de rechters aan de kamers

(2013/C 215/03)

Op 4 juli 2013 heeft de voltallige conferentie van het Gerecht, na de ambtsaanvaarding van rechter Tomljenovic, besloten wijzigingen aan te brengen in de besluiten van de voltallige conferentie van 20 september 2010 ⁽¹⁾, 26 oktober 2010 ⁽²⁾, 29 november 2010 ⁽³⁾, 20 september 2011 ⁽⁴⁾, 25 november 2011 ⁽⁵⁾, 16 mei 2012 ⁽⁶⁾, 17 september 2012 ⁽⁷⁾, 9 oktober 2012 ⁽⁸⁾, 29 november 2012 ⁽⁹⁾ en 18 maart 2013 ⁽¹⁰⁾ inzake de toevoeging van de rechters aan de kamers.

Voor de periode van 4 juli 2013 tot 31 augustus 2013 zijn de rechters aan de kamers toegevoegd als volgt:

Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

J. Azizi, kamerpresident, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

Eerste kamer, zetelend met drie rechters:

J. Azizi, kamerpresident;

a) S. Frimodt Nielsen en M. Kancheva, rechters;

b) S. Frimodt Nielsen en E. Buttigieg, rechters;

c) M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

⁽¹⁾ PB C 288 van 23.10.2010, blz. 2.

⁽²⁾ PB C 317 van 20.11.2010, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 346 van 18.12.2010, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 305 van 15.10.2011, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB C 370 van 17.12.2011, blz. 5.

⁽⁶⁾ PB C 174 van 16.06.2012, blz. 2.

⁽⁷⁾ PB C 311 van 13.10.2012, blz. 2.

⁽⁸⁾ PB C 343 van 10.11.2012, blz. 2.

⁽⁹⁾ PB C 9 van 12.01.2013, blz. 3.

⁽¹⁰⁾ PB C 114 van 20.04.2013, blz. 2.

Tweede kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

N. J. Forwood, kamerpresident, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek en J. Schwarcz, rechters.

Tweede kamer, zetelend met drie rechters:

N. J. Forwood, kamerpresident;
F. Dehousse, rechter;
J. Schwarcz, rechter.

Derde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

O. Czúcz, kamerpresident, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva en E. Buttigieg, rechters.

Derde kamer, zetelend met drie rechters:

O. Czúcz, kamerpresident;
I. Labucka, rechter;
D. Gratsias, rechter.

Vierde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

I. Pelikánová, kamerpresident, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins, M. van der Woude en V. Tomljenović, rechters.

Vierde kamer, zetelend met drie rechters:

I. Pelikánová, kamerpresident;
K. Jürimäe, rechter;
M. van der Woude, rechter.

Vijfde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins, M. van der Woude en V. Tomljenović, rechters.

Vijfde kamer, zetelend met drie rechters:

S. Papasavvas, kamerpresident;
a) V. Vadapalas en K. O'Higgins, rechter;
b) V. Vadapalas en V. Tomljenović, rechters;
c) K. O'Higgins en V. Tomljenović, rechters.

Zesde kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

H. Kanninen, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Zesde kamer, zetelend met drie rechters:

H. Kanninen, kamerpresident;
a) S. Soldevila Fragoso en G. Berardis, rechters;
b) S. Soldevila Fragoso en C. Wetter, rechters;
c) G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Zevende kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

A. Dittrich, kamerpresident, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek en J. Schwarcz, rechters.

Zevende kamer, zetelend met drie rechters:

A. Dittrich, kamerpresident;
I. Wiszniewska-Białecka, rechter;
M. Prek, rechter.

Achtste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

L. Truchot, kamerpresident, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis en C. Wetter, rechters.

Achtste kamer, zetelend met drie rechters:

L. Truchot, kamerpresident;
M. E. Martins Ribeiro, rechter;
A. Popescu, rechter.

Voor de periode van 4 juli 2013 tot 31 augustus 2013:

- zijn in de Eerste kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Eerste kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen, de vierde rechter van deze kamer en een rechter van de Derde kamer, zetelend met drie rechters. Laatstgenoemde, die niet de kamerpresident zal zijn, zal worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Derde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Derde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen en twee rechters van de Eerste kamer, zetelend met vier rechters. Laatstgenoemden, die niet de kamerpresident zullen zijn, zullen worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Vierde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Vierde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen en twee rechters van de Vijfde kamer, zetelend met vier rechters. Laatstgenoemden, die niet de kamerpresident zullen zijn, zullen worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Vijfde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Vijfde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen, de vierde rechter van deze kamer en een rechter van de Vierde kamer, zetelend met drie rechters. Laatstgenoemde, die niet de kamerpresident zal zijn, zal worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Zesde kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Zesde kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen, de vierde rechter van deze kamer en een rechter van de Achtste kamer, zetelend met drie rechters. Laatstgenoemde, die niet de kamerpresident zal zijn, zal worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zijn in de Achtste kamer – uitgebreid de rechters die met de kamerpresident zullen zetelen om de uitgebreide samenstelling te vormen, de twee andere rechters van de Achtste kamer waaraan de zaak aanvankelijk was toegewezen en twee rechters van de Zesde kamer, zetelend met vier rechters. Laatstgenoemden, die niet de kamerpresident zullen zijn, zullen worden aangewezen in de rangorde zoals bepaald in artikel 6 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht;
 - zal in de Eerste kamer, zetelend met drie rechters, de kamerpresident successievelijk met de rechters vermeld sub a), sub b) of sub c) zetelen, afhankelijk van de formatie waaraan de rechter-rapporteur toebehoort. Voor de zaken waarin de kamerpresident de rechter-rapporteur is, zal de kamerpresident per beurtwisseling zetelen met de rechters van elk van deze formaties in de volgorde van inschrijving van de zaken, zonder afbreuk te doen aan de verknochtheid van de zaken;
 - zal in de Vijfde kamer, zetelend met drie rechters, de kamerpresident successievelijk met de rechters vermeld sub a), sub b) of sub c) zetelen, afhankelijk van de formatie waaraan de rechter-rapporteur toebehoort. Voor de zaken waarin de kamerpresident de rechter-rapporteur is, zal de kamerpresident per beurtwisseling zetelen met de rechters van elk van deze formaties in de volgorde van inschrijving van de zaken, zonder afbreuk te doen aan de verknochtheid van de zaken;
 - zal in de Zesde kamer, zetelend met drie rechters, de kamerpresident successievelijk met de rechters vermeld sub a), sub b) of sub c) zetelen, afhankelijk van de formatie waaraan de rechter-rapporteur toebehoort. Voor de zaken waarin de kamerpresident de rechter-rapporteur is, zal de kamerpresident per beurtwisseling zetelen met de rechters van elk van deze formaties in de volgorde van inschrijving van de zaken, zonder afbreuk te doen aan de verknochtheid van de zaken.
-

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Düsseldorf (Duitsland) op 5 april 2013 — Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

(Zaak C-170/13)

(2013/C 215/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Düsseldorf

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Huawei Technologies Co. Ltd

Verwerende partijen: ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

Prejudiciële vragen

1) Maakt de houder van een standaard-essentieel octrooi die tegenover een standaardisatieorganisatie heeft verklaard bereid te zijn elke derde een licentie te verlenen onder eerlijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden, misbruik van zijn machtspositie wanneer hij tegen een inbreukmaker een stakingsvordering heeft ingesteld, hoewel de inbreukmaker zich bereid heeft verklaard te onderhandelen over een dergelijke licentie,

of

is er pas sprake van misbruik van machtspositie wanneer de inbreukmaker de houder van het standaard-essentieel octrooi een ondertekeningsklaar en onvoorwaardelijk voorstel voor het afsluiten van een licentieovereenkomst heeft gedaan dat de octrooihouder niet kan afwijzen zonder de inbreukmaker op ongeoorloofde wijze te belemmeren of het discriminatieverbod te schenden, en de inbreukmaker vooruitlopend op de te verlenen licentie voor reeds gemaakt gebruik de krachtens die overeenkomst op hem rustende verplichtingen nakomt?

2) Voor zover misbruik van machtspositie reeds als gevolg van de bereidheid van de inbreukmaker tot onderhandelen dient te worden aangenomen:

Stelt artikel 102 VWEU bijzondere kwalitatieve en/of temporele eisen aan de bereidheid tot onderhandelen? Kan een dergelijke bereidheid in het bijzonder reeds worden verondersteld wanneer de inbreukmaker louter op algemene wijze (mondeling) heeft verklaard bereid te zijn te onderhandelen, of moet de inbreukmaker reeds aan het onderhandelen zijn, waarbij hij bijvoorbeeld concrete voorwaarden vermeldt waaronder hij bereid is een licentieovereenkomst af te sluiten?

3) Voor zover slechts sprake is van misbruik van machtspositie wanneer een ondertekeningsklaar en onvoorwaardelijk voorstel voor het afsluiten van een licentieovereenkomst is overgelegd:

Stelt artikel 102 VWEU bijzondere kwalitatieve en/of temporele eisen aan dit voorstel? Moet het voorstel alle bepalingen bevatten die gewoonlijk zijn opgenomen in licentieovereenkomsten op het betrokken technische gebied? Mag in het bijzonder het voorstel worden gedaan op voorwaarde dat het standaard-essentiële octrooi daadwerkelijk wordt gebruikt en/of geldig blijkt te zijn?

4) Voor zover slechts sprake is van misbruik van machtspositie wanneer de inbreukmaker de verplichtingen nakomt die voor hem voortvloeien uit de te verlenen licentieovereenkomst:

Stelt artikel 102 VWEU bijzondere eisen met betrekking tot de handelingen die worden verricht ter nakoming van die verplichtingen? Is de inbreukmaker met name gehouden, met betrekking tot vroeger gebruik inzage in de boeken te geven en/of royalty's te betalen? Kan een verplichting tot betaling van royalty's in voorkomend geval ook worden nagekomen door middel van het stellen van een zekerheid?

5) Gelden de voorwaarden waaronder misbruik van machtspositie door de houder van een standaard-essentieel octrooi aangenomen dient te worden, ook voor het instellen van de andere vorderingen (inzage in de boeken, terugroeping van producten, schadevergoeding) wegens octrooi-inbreuk?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 29 april 2013 — Stefan Fahrenbrock/Helleense Republiek

(Zaak C-226/13)

(2013/C 215/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Stefan Fahrenbrock

Verwerende partij: Helleense Republiek

Prejudiciële vraag

Moet artikel 1 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving (in de lidstaten) van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ((de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad) ⁽¹⁾ in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, aldus worden uitgelegd dat een beroep dat een verwerfer van obligaties — die door verweerster waren uitgegeven en die werden bewaard op de effectenrekening van verzoeker bij S-Broker AG & Co. KG — die het door verweerster eind februari 2012 voorgelegde aanbod tot omwisseling van die obligaties niet heeft aanvaard, heeft ingesteld ter verkrijging van schadevergoeding ter hoogte van het verschil in waarde als gevolg van de op maart 2012 desalniettemin uitgevoerde en voor hem economisch nadelige omwisseling van zijn obligaties, dient te worden aangemerkt als een „burgerlijke of handelszaak” in de zin van de verordening?

⁽¹⁾ PB L 324, blz. 79

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 2 mei 2013 — Holger Priestoph e.a./Helleense Republiek

(Zaak C-245/13)

(2013/C 215/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Holger Priestoph e.a.

Verwerende partij: Helleense Republiek

Prejudiciële vraag

Moet artikel 1 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving (in de lidstaten) van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ((de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een beroep dat verwerfers van obligaties — die door verweerster waren uitgegeven en die werden bewaard op de effectenrekeningen van verzoekers bij S-Broker AG — die het door verweerster eind februari 2012 voorgelegde aanbod tot omwisseling van die obligaties niet hebben aanvaard, hebben ingesteld ter verkrijging van schadevergoeding ter hoogte van het verschil in waarde als gevolg van de op maart 2012 desalniettemin uitgevoerde en voor hen economisch nadelige omwisseling van hun obligaties, dient te worden aangemerkt als een „burgerlijke of handelszaak” in de zin van de verordening?

⁽¹⁾ PB L 324, blz. 79

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Wiesbaden (Duitsland) op 3 mei 2013 — Rudolf Reznicek/Helleense Republiek

(Zaak C-247/13)

(2013/C 215/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Wiesbaden (Duitsland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rudolf Reznicek

Verwerende partij: Helleense Republiek

Prejudiciële vraag

Moet artikel 1 van verordening (EG) nr. 1393/2007 van de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving (in de lidstaten) van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ((de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad) ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat een beroep dat een verwerfer van obligaties — die door verweerster waren uitgegeven en die werden bewaard op de effectenrekening van verzoeker bij Gries und Heissel Bankiers

AG — die het door verweerster eind februari 2012 voorgelegde aanbod tot omwisseling van die obligaties niet heeft aanvaard, heeft ingesteld ter verkrijging van schadevergoeding ter hoogte van het verschil in waarde als gevolg van de op maart 2012 desalniettemin uitgevoerde en voor hem economisch nadelige omwisseling van zijn obligaties, dient te worden aangemerkt als een „burgerlijke of handelszaak” in de zin van de verordening?

(¹) PB L 324, blz. 79

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Varas Cíveis de Lisboa (Portugal) op 13 mei 2013 — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio Lda./Instituto da Segurança Social, IP

(Zaak C-258/13)

(2013/C 215/08)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Varas Cíveis de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio Lda.

Verwerende partij: Instituto da Segurança Social, IP

Prejudiciële vragen

Verzet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (¹), waarin het recht op een doeltreffende voorziening in rechte is verankerd, zich tegen een nationale regeling waarbij rechtspersonen met winstoogmerk geen toegang hebben tot gratis rechtsbijstand?

Moet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het recht op een doeltreffende voorziening in rechte wordt gewaarborgd wanneer rechtspersonen met winstoogmerk volgens het nationale recht van de lidstaat weliswaar niet in aanmerking komen voor gratis rechtsbijstand, maar zij de kosten van gerechtelijke procedures automatisch niet hoeven te betalen in geval van insolventie of sanering van ondernemingen?

(¹) PB 2000, C 364, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Rüsselsheim (Duitsland) op 14 mei 2013 — Ekkehard Aleweld/Condor Flugdienst GmbH

(Zaak C-262/13)

(2013/C 215/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Rüsselsheim

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ekkehard Aleweld

Verwerende partij: Condor Flugdienst GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Verleent artikel 7 van (verordening nr. 261/2004) (¹) ook een recht op compensatie wanneer de geboekte vlucht met meer dan drie uur vertraging is vertrokken en de passagier naar een andere luchtvaartmaatschappij omboekt waardoor de aankomstvertraging van de oorspronkelijke vlucht beduidend wordt beperkt, wanneer zowel de oorspronkelijke vlucht als de vervangende vlucht met een vertraging van veel meer dan drie uur op de oorspronkelijke bestemming aankomt?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: Is het hierbij beslissend dat de in artikel 6, lid 1, punt iii, voor de toepassing van artikel 8, lid 1, van de verordening vermelde duur van vijf uur al dan niet is verstreken?
- 3) Is het relevant of de passagier de omboeking zelfstandig of met behulp van de verwerende partij heeft verricht?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 16 mei 2013 door Acino AG tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-539/10, Acino AG (voorheen Acino Pharma GmbH)/Europese Commissie

(Zaak C-269/13 P)

(2013/C 215/10)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Acino AG (vertegenwoordigers: R. Buchner en E. Burk, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 in zaak T-539/10 wegens schending van het Unierecht vernietigen en de besluiten van verweerster in hogere voorziening C(2010) 2203, C(2010) 2205, C(2010) 2210 en C(2010) 2218 van 29 maart 2010 en de besluiten C(2010) 6430, C(2010) 6432, C(2010) 6434 en C(2010) 6435 van 16 september 2010 betreffende de geneesmiddelen Clopidogrel Acino — Clopidogrel, Clopidogrel ratiopharm — Clopidogrel, Clopidogrel Hexal — Clopidogrel en Clopidogrel ratiopharm GmbH — Clopidogrel, nietig verklaren;
- verweerster in hogere voorziening verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voert rekwirante vijf middelen aan.

Met haar eerste middel stelt rekwirante dat artikel 20 van verordening (EG) nr. 726/2004 ⁽¹⁾ junctis de artikelen 116 en 117 van richtlijn (EG) nr. 2001/83 ⁽²⁾ alsook het voorzorgsbeginsel zijn geschonden en onjuist toegepast. Het Gerecht is er ten onrechte van uitgegaan dat de in de litigieuze besluiten van de Commissie vermelde schendingen van de goede praktijken bij het vervaardigen van geneesmiddelen (GMP) resulteren in een in de praktijk onweerlegbaar vermoeden dat de kwalitatieve en kwantitatieve samenstelling van de geneesmiddelen gebreken kan vertonen.

Het tweede middel betreft de juridisch onjuiste beoordeling van de door het Gerecht vastgestelde feiten. Het Gerecht is eraan voorbijgegaan dat de Commissie door de loutere verwijzing naar het „verlies van vertrouwen” als gevolg van de inbreuken op de GMP is tekortgeschoten in haar zorgvuldigheids- en motiveringsplicht, aangezien zij geen ernstige of steekhoudende aan-

wijzingen heeft verschaft waaruit blijkt dat de geneesmiddelen vanuit kwantitatief of kwalitatief oogpunt gebreken vertoonden.

Het derde middel betreft de rechtens onjuiste toepassing van het evenredigheidsbeginsel. Rekwirante heeft op feiten gebaseerde bewijzen aangedragen, op grond waarvan had kunnen worden uitgesloten dat van de geproduceerde geneesmiddelen gevaar voor de gezondheid uitging, zodat met name de door de Commissie met terugwerkende kracht vastgestelde wijziging van de vergunning en het uit de handel nemen van de producten niet nodig en ongepast zijn geweest.

Het vierde middel betreft de rechtens onjuiste toetsing van de beoordelingsbevoegdheid. Het Gerecht is op grond van de rechtens onjuiste „verabsolutering” van de GMP-regels ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de Commissie haar beoordelingsbevoegdheid niet kennelijk had overschreden door haar besluiten uitsluitend te baseren op het onherroepelijke „verlies van vertrouwen”.

Het laatste middel betreft de schending van de motiveringsverplichtingen van artikel 81, lid 1, van verordening nr. 726/2004/EG. De Commissie heeft de door rekwirante aangedragen op feiten gebaseerde bewijzen helemaal niet behandeld in de motivering van de besluiten, zodat de besluiten formeel onvolledig en onrechtmatig zijn.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik (PB L 311, blz. 67).

Hogere voorziening ingesteld op 17 mei 2013 door de Republiek Polen tegen het arrest van het Gerecht van 27 februari 2013 in zaak T-241/10, Republiek Polen/Europese Commissie

(Zaak C-273/13 P)

(2013/C 215/11)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirante: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 27 februari 2013 in zaak T-241/10, Republiek Polen/Europese Commissie, in zijn geheel te vernietigen;
- besluit 2010/152/EU van de Commissie van 11 maart 2010 (Kennisgeving geschied onder nummer C(2010) 1317) houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), hebben verricht (PB L 63 van 12 maart 2010, blz. 7) nietig te verklaren voor zover daarbij aan communautaire financiering worden onttrokken bedragen van 279 794 442,15 PLN en 25 583 996,81 EUR, die door het door de Republiek Polen erkende betaalorgaan zijn uitgegeven;
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

De Republiek Polen voert in hogere voorziening volgende middelen aan tegen het bestreden arrest:

- 1) Het Gerecht heeft artikel 20 van verordening (EG) nr. 1782/2003 verkeerd uitgelegd door aan te nemen dat deze bepaling vereist dat een volledig gevectoriseerd LPIS-GIS systeem (systeem voor de identificatie van percelen landbouwgrond op basis van een gecomputeriseerd geografisch informatiesysteem) of een gelijkwaardig systeem wordt ingevoerd, ofschoon geen volledige vectorisering nodig is om aan de in die bepaling vastgestelde systeemnorm te voldoen.
- 2) Het Gerecht heeft artikel 53 van verordening (EG) nr. 796/2004 verkeerd uitgelegd door aan te nemen dat de sancties wegens een opzettelijke inbreuk ook moeten worden opgelegd wanneer niet definitief is vastgesteld dat de ontvanger opzettelijk heeft gehandeld.
- 3) Het bestreden arrest is ontoereikend gemotiveerd. Volgens de Republiek Polen heeft het Gerecht niet gepreciseerd aan welke materiële en formele voorwaarden van artikel 20 van verordening (EG) nr. 1782/2003 daadwerkelijk niet is voldaan. Zij stelt dat het Gerecht evenmin heeft gemotiveerd in hoeverre de mogelijkheid om het opzettelijke karakter van de handeling middels een gerechtelijke procedure vast te stellen, tot een onverenigbaarheid van het door de Poolse autoriteiten ingevoerde betalingssysteem met de doelstellingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft geleid. Voorts heeft het Gerecht volgens haar niet verduidelijkt waarom de door de Poolse autoriteiten verrichte berekeningen van het daadwerkelijke risico voor het fonds incoherent waren.

- 4) Het Gerecht heeft het beginsel van hoor en wederhoor en het recht op een eerlijk proces geschonden door de door de Republiek Polen overgelegde bewijzen buiten beschouwing te laten en door buiten de grenzen van het geding te treden. De Republiek Polen voert aan dat het Gerecht namelijk geen beoordeling heeft verricht van de door haar overgelegde bewijzen en ingediende opmerkingen inzake het systeem voor de vaststelling of oppervlakten voor steun in aanmerking komen, en niet heeft gepreciseerd welk criterium werd gehanteerd om de omvang van de controle in het woiwodschap Opole (Województwo opolskie) te bepalen. Voorts betoogt zij dat het Gerecht bij zijn onderzoek buiten de grenzen is getreden van hetgeen waartegen de Commissie bezwaren had en dat ten grondslag lag aan het litigieuze besluit van de Commissie.

—————

Hogere voorziening ingesteld op 24 mei 2013 door Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/Europese Commissie

(Zaak C-283/13 P)

(2013/C 215/12)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France (vertegenwoordigers: F. Brunet, E. Paroche en E. Bitton, avocats)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Koninkrijk Denemarken

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht vernietigen, voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat het geen uitspraak hoefde te doen over de vordering waarbij Henkel in het kader van het door haar ingestelde beroep om nietigverklaring van het bestreden besluit verzocht (punt 1 van het dictum van de beschikking);
- vaststellen dat het door Henkel bij het Gerecht ingestelde beroep niet zonder voorwerp is en dat het ontvankelijk is, en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beoordeling van de relevante feiten;
- de beschikking vernietigen, voor zover Henkel daarbij is verwezen in haar eigen kosten en in die van de Commissie, met inbegrip van de kosten van het verzoek om voorlopige maatregelen in zaak T-607/11 R (punt 4 van het dictum van de beschikking), en de Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten.

Rekwiranten voeren vier middelen aan waarmee zij opkomen tegen de vaststelling van het Gerecht dat zij geen belang hadden bij het voortzetten van hun beroep tegen het bestreden besluit bij het Gerecht. Volgens rekwiranten heeft het Gerecht immers ten onrechte geoordeeld dat het bestreden besluit zonder voorwerp was geraakt ingevolge de beslissing van de ADLC (Franse mededingingsautoriteit) dat de documenten niet hoefden te worden overgelegd teneinde te waarborgen dat de rechten van verdediging van rekwiranten in acht werden genomen en dat deze stukken niet relevant waren voor het onderzoek van de bij de ADLC aanhangige zaak.

Integendeel, rekwiranten betogen dat zij nog steeds een legitiem belang hebben bij het instellen van een beroep bij het Gerecht, daar zij over de documenten van het dossier in de Franse procedure moeten kunnen beschikken om te bewijzen dat (i) de in zaak COMP/39.579 bestrafte feiten dezelfde zijn als of ten minste nauw verband houden met de feiten die in de Franse procedure werden vervolgd, hetgeen een invloed heeft op de clementiestatus van rekwiranten in Frankrijk, en (ii) dat het aandringen van Henkel om de documenten van de Franse procedure te mogen gebruiken, niet moet worden aangemerkt als een gebrek aan medewerking door een indiener van een clementieverzoek die tot een vermindering van de boete met slechts 25 % in plaats van met 30 % leidt, zoals de ADLC heeft geoordeeld, maar als de uitoefening van legitieme rechten en belangen moet worden beschouwd, inzonderheid het recht van verdediging.

De onderhavige hogere voorziening bestaat uit vier middelen:

- Met het eerste middel betogen rekwiranten dat het Gerecht de feiten onjuist heeft opgevat doordat het ten onrechte heeft geoordeeld dat er na de beslissing van de ADLC geen procedurele fase meer was waarin de documenten opnieuw konden worden onderzocht, ingeval het bestreden besluit nietig was verklaard en de documenten aan de ADLC waren overgedragen;
- Met het tweede middel stellen zij dat het Gerecht de feiten onjuist heeft opgevat door een onjuiste uitlegging te geven aan het werkelijke doel van het verzoek om overlegging van de documenten, waar het heeft geoordeeld dat dit verzoek enkel tot doel had de ADLC in staat te stellen de documenten te onderzoeken, terwijl het verzoek in hoofdzaak erop gericht was Henkel de mogelijkheid te bieden haar rechten van verdediging uit te oefenen door in debat te kunnen treden over de documenten van de Franse procedure;
- Met het derde middel voeren rekwiranten aan dat de beschikking ontoereikend is gemotiveerd, aangezien het Gerecht heeft geoordeeld dat Henkel geen belang had bij het instellen van een beroep zonder dat het de argumenten van Henkel heeft onderzocht;
- Volgens het vierde middel heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door niet te onderzoeken of Henkel geen belang meer had bij het instellen van beroep bij het Gerecht om te voorkomen dat opnieuw een onrechtmatige handeling zou worden vastgesteld.

Om elk van deze redenen verzoeken rekwiranten het Hof de beschikking te vernietigen.

Hogere voorziening ingesteld op 24 mei 2013 door Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France/ Europese Commissie

(Zaak C-284/13 P)

(2013/C 215/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France (vertegenwoordigers: F. Brunet, E. Paroche en E. Bitton, advocats)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht vernietigen, voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de vordering waarbij Henkel in het kader van het door haar ingestelde beroep om nietigverklaring van het bestreden besluit verzocht, niet-ontvankelijk was;
- vaststellen dat het door Henkel bij het Gerecht ingestelde beroep niet zonder voorwerp is en dat het ontvankelijk is, en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beoordeling van de relevante feiten;
- de beschikking vernietigen, voor zover Henkel daarbij is verwezen in haar eigen kosten en in die van de Commissie (punt 3 van het dictum van de beschikking), en de Commissie verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten.

Rekwiranten voeren vier middelen aan waarmee zij opkomen tegen de vaststelling van het Gerecht dat zij geen belang hadden bij het voortzetten van hun beroep tegen het bestreden besluit bij het Gerecht. Volgens rekwiranten heeft het Gerecht immers ten onrechte geoordeeld dat het bestreden besluit zonder voorwerp was geraakt ingevolge de beslissing van de ADLC (Franse mededingingsautoriteit) dat de documenten niet hoefden te worden overgelegd teneinde te waarborgen dat de rechten van verdediging van rekwiranten in acht werden genomen en dat deze stukken niet relevant waren voor het onderzoek van de bij de ADLC aanhangige zaak.

Integendeel, rekwiranten betogen dat zij nog steeds een legitiem belang hebben bij het instellen van een beroep bij het Gerecht, daar zij over de documenten van het dossier in de Franse procedure moeten kunnen beschikken om te bewijzen dat (i) de in zaak COMP/39.579 bestrafte feiten dezelfde zijn als of ten

minste nauw verband houden met de feiten die in de Franse procedure werden vervolgd, hetgeen een invloed heeft op de clementiestatus van rekwiranten in Frankrijk, en (ii) dat het aandringen van Henkel om de documenten van de Franse procedure te mogen gebruiken, niet moet worden aangemerkt als een gebrek aan medewerking door een indiener van een clementieverzoek die tot een vermindering van de boete met slechts 25 % in plaats van met 30 % leidt, zoals de ADLC heeft geoordeeld, maar als de uitoefening van legitieme rechten en belangen moet worden beschouwd, inzonderheid het recht van verdediging.

De onderhavige hogere voorziening bestaat uit drie middelen:

- Met het eerste middel betogen rekwiranten dat het Gerecht de feiten onjuist heeft opgevat doordat het ten onrechte heeft geoordeeld dat er na de beslissing van de ADLC geen procedurele fase meer was waarin de documenten opnieuw konden worden onderzocht, ingeval het bestreden besluit nietig was verklaard en de documenten aan de ADLC waren overgedragen;
- Met het tweede middel stellen zij dat de beschikking ontoereikend is gemotiveerd, aangezien het Gerecht heeft geoordeeld dat Henkel geen belang had bij het instellen van een beroep zonder dat het de argumenten van Henkel heeft onderzocht;
- Volgens het derde middel heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door niet te onderzoeken of Henkel geen belang meer had bij het instellen van beroep bij het Gerecht om te voorkomen dat opnieuw een onrechtmatige handeling zou worden vastgesteld.

Om elk van deze redenen verzoeken rekwiranten het Hof de beschikking te vernietigen.

Hogere voorziening ingesteld op 27 mei 2013 door Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. tegen het arrest van het Gerecht van 22 maart 2013 in zaak T-571/10, Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A./Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) — Impexmetal

(Zaak C-292/13 P)

(2013/C 215/14)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirante: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (vertegenwoordiger: P. Borowski, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Impexmetal S.A.

Conclusies

- het arrest volledig vernietigen en het op 16 december 2010 ingestelde beroep volledig toewijzen door de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 6 oktober 2010 te vernietigen;
- subsidiair, het arrest volledig vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening;
- de andere partijen in de procedure verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten die rekwirante in de procedure voor de kamer van beroep en de oppositieafdeling van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt alsmede voor het Gerecht zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirante heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 geschonden door deze bepaling toe te passen op feiten die niet onder die bepaling vallen.

Volgens rekwirante vloeit deze onjuiste toepassing van bovengenoemde bepaling voort uit het feit dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat het teken van rekwirante overeenstemde met het oudere gemeenschapsbeeldmerk van interveniënte en er dus bij het publiek verwarringsgevaar bestond. Het Gerecht heeft niet in aanmerking genomen dat

- de overeenstemming van de tekens niet de stelling rechtvaardigt dat dit kan leiden tot verwarringsgevaar;
- het teken van rekwirante een deel van haar handelsnaam is en deze naam reeds lang voor de aanvraag werd gebruikt;
- dit teken een historisch legitieme aanduiding van rekwirante is;
- sprake is van een langdurige en vreedzame co-existentie van de betrokken tekens op dezelfde markt.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal d'instance d'Orléans (Frankrijk) op 30 mei 2013 — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA/Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

(Zaak C-298/13)

(2013/C 215/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal d'instance d'Orléans

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Verwerende partijen: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de rechter ambtshalve moet nagaan of de bepalingen van die richtlijn en de hieruit voortgevloeide nationale bepalingen zijn nageleefd?
- 2) Moet richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten aldus worden uitgelegd dat de kredietgever geacht wordt te hebben voldaan aan zijn precontractuele verplichtingen zoals die voortvloeien uit de ter omzetting van de richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, wanneer hij aan de rechter uitsluitend de in artikel 10 van de richtlijn bedoelde kredietovereenkomst overlegt en geen enkel document waaruit de naleving van zijn precontractuele verplichtingen blijkt?
- 3) Moet richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten aldus worden uitgelegd dat het bewijs van de naleving (omissis) van de verplichtingen van de kredietgever ten opzichte van de consument, zoals die zijn bepaald in de ter omzetting van de richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, niet is geleverd wanneer de kredietgever aan de rechter geen stukken overlegt waaruit de inhoud blijkt van de aan de consument verstrekte inlichtingen en de ten behoeve van de beoordeling van zijn kredietwaardigheid ingewonnen informatie, zonder dat er sprake is van een grond om de bewijslast ter zake van deze tekortkomingen op de consumenten te leggen?
- 4) Vormt de niet-nakoming door de kredietgever van de precontractuele verplichtingen tot informatie of beoordeling van de kredietwaardigheid van de consument, zoals die voortvloeien uit de nationale uitvoeringswetgeving van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten, een oneerlijke handelspraktijk in de zin van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt ⁽²⁾?
- 5) Moet richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten aldus worden uitgelegd, in voorkomend geval in het licht van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken, dat de niet-nakoming door de kredietgever van de precontractuele-informatieverplichtingen of de verplichting om de kredietwaardigheid van de consument te beoordelen, zoals die voortvloeien uit de ter om-

zetting van de richtlijn vastgestelde bepalingen, niet toelaat dat de kredietgever de onbetaalde bedragen bij de kredietnemer kan innen, wanneer de gebrekkige betaling door de kredietnemer mogelijk haar oorsprong vindt in de niet-naleving door de kredietgever van zijn verplichtingen?

- ⁽¹⁾ Richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB L 133, blz. 66).
- ⁽²⁾ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („Richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) (PB L 149, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Helsingborgs tingsrätt (Zweden) op 5 juni 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg/Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren

(Zaak C-307/13)

(2013/C 215/16)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Helsingborgs tingsrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Åklagarkammaren i Helsingborg

Verwerende partijen: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren

Prejudiciële vragen

- 1) Leidde de verkorting van 1 mei 2003 tot 15 april 2003 van het oorspronkelijk geplande tijdschema voor de toepassing, bij de invoering van § 9 van de verordening op de dierenbescherming (djurskyddsförordning; SFS 2003:105), voor Zweden als lidstaat tot een verplichte nieuwe mededeling van het ontwerp overeenkomstig artikel 8, lid 1, derde alinea, van richtlijn 98/34/EG ⁽¹⁾?
- 2) Indien volgens het antwoord op de eerste vraag een nieuwe mededeling vereist was, wat zijn de rechtsgevolgen van een verzuim?

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 37.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 10 juni 2013 — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI)

(Zaak C-316/13)

(2013/C 215/17)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gérard Fenoll

Verwerende partijen: Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) d'Avignon

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 3 van richtlijn 89/391/EEG ⁽¹⁾, waarnaar wordt verwezen in de bepalingen van artikel 1 van richtlijn 2003/88/EG van 4 november 2003 ⁽²⁾ die de werkingsfeer

ervan bepalen, aldus worden uitgelegd dat een in een centrum voor arbeidstherapie opgevangen persoon kan worden aangemerkt als „werknemer” in de zin van dit artikel 3?

2) Moet artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat een persoon als omschreven in de vorige vraag kan worden aangemerkt als „werknemer” in de zin van dit artikel 31?

3) Kan een persoon als omschreven in de eerste vraag zich rechtstreeks beroepen op de rechten die hij aan het Handvest ontleent, teneinde rechten op vakantie met behoud van loon te verkrijgen, indien de nationale regeling niet bepaalt dat hij dergelijke rechten geniet, en moet de nationale rechter om de volledige werking van dit recht te waarborgen, elke tegenstrijdige nationaalrechtelijke bepaling buiten toepassing laten?

⁽¹⁾ Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PB L 183, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

GERECHT

Beroep ingesteld op 16 mei 2013 — Brainlab/BHIM (Curve)

(Zaak T-266/13)

(2013/C 215/18)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Brainlab AG (Feldkirchen (Duitsland) (vertegenwoordiger: J. Bauer, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 15 maart 2013 in zaak R 2073/2012-4 en van de beslissing van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 17 september 2012 inzake aanvraag nr. 008608473;

— verwijzing van het BHIM in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Curve” voor waren en diensten van de klassen 9, 10, 35, 38, 41, 42, 44 en 45 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8608473

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub f, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — El Corte Inglés/BHIM — Gaffashion (BAUSS)

(Zaak T-267/13)

(2013/C 215/19)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Seijo Veiguela en J. L. Rivas Zurdo, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda (Viana do Castelo, Portugal)

Conclusies

— de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 februari 2013 in zaak R 2295/2011-2 vernietigen, voor zover daarbij door de verwerping van verzoeksters beroep is bevestigd de beslissing van de oppositieafdeling waarbij het gemeenschapswoordmerk „BAUSS” (nr. 9 093 733) gedeeltelijk is toegekend;

— de tegenpartij of tegenpartijen die zich tegen dit beroep verzetten, te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „BAUSS” voor waren en diensten van de klassen 18, 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 093 733

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: beeldmerken met de woardelementen „BASS 3 TRES”, „BASS 10 DIEZ” en „BASS 20 VEINTE” voor waren en diensten van de klassen 18, 25 en 35

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — Nutrexpa/BHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)

(Zaak T-271/13)

(2013/C 215/20)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Nutrexpa, SL (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño en Y. Sastre Canet, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Milaan, Italië)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 maart 2013 in zaak R 1285/2012-1 houdende afwijzing van de aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk „Cuétara MARÍA ORO” (nr. 9 056 045) ter aanduiding van „geconserveerde en gedroogde vruchten; geconserveerde, gedroogde en gekookte groenten” (klasse 29) en „meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, ijs; koekjes” (klasse 30) vernietigen, zodat dit merk door het BHIM moet worden ingeschreven;

— het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk met de woordelijken „Cuétara MARÍA ORO” voor waren van de klassen 5, 29 en 30 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 056 045

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl

Oppositiemerk of -teken: nationale beeldmerken en gemeenschapsbeeldmerk met het woordelijken „ORO” voor waren van de klassen 29 en 30

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — GOLAM/BHIM — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)

(Zaak T-281/13)

(2013/C 215/21)

Taal van het verzoekschrift: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Sofia Golam (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: N. Trovas, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: meta Fackler Arzneimittel GmbH (Springe, Duitsland)

Conclusies

— gegrondverklaring van het onderhavige beroep tot vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 14 maart 2013 in zaak R 2022/2011-2;

— afwijzing van de oppositie ingesteld door de andere partij en toewijzing van verzoeksters vordering in haar geheel;

— verwijzing van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep in verzoeksters kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Sofia Golam

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „METABIOMAX” voor waren van de klassen 5, 16 en 30 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8885261

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: meta Fackler Arzneimittel GmbH

Oppositiemerk of -teken: Duits woordmerk nr. 857721 „metabiarrex” voor waren van klasse 5

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en artikel 8, lid 5, van verordening (EG) nr. 207/2009 van 26 februari 2009

Beroep ingesteld op 29 mei 2013 — Junited Autoglas Deutschland/BHIM — Belron Hungary (United Autoglas)

(Zaak T-297/13)

(2013/C 215/22)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Junited Autoglas Deutschland (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Weil, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Belron Hungary Kft — Zug Branch (Zug, Zwitserland)

Conclusies

— de bestreden beslissing vernietigen;

— interveniënte oppositie tegen de inschrijvingsaanvraag van gemeenschapsmerk „United Autoglas” afwijzen;

— het BHIM verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten die verzoekster voor de kamer van beroep zijn opgekomen;

— interveniënte verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten die verzoekster voor de kamer van beroep zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „United Autoglas” voor waren en diensten van de klassen 1, 12 en 37 — gemeenschapsmerk nr. 6 025 498

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: merkinschrijvingen in het Verenigd Koninkrijk en Polen van de beeldmerken met het wordelement „AUTOGLASS” en de woordmerken „AUTOGLASS” voor waren en diensten van de klassen 12, 21 en 37

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 3 juni 2013 — LemonAid Beverages/BHIM — Prêt à Manger (Europe) (Lemonaid)

(Zaak T-298/13)

(2013/C 215/23)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: U. Lüken en J. Natzel, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Prêt à Manger (Europe) Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 13 maart 2013 (zaak R 276/2012-2), waarbij de tweede kamer van beroep de beslissing van de nietigheidsafdeling om gemeenschapsmerk nr. 007089444 nietig te verklaren voor de betwiste waren van de klassen 32 en 33 en de daarmee overeenstemmende beslissing van de nietigheidsafdeling van het BHIM van 20 december 2011 (zaak 4123 C) heeft bevestigd;
- afwijzing van de vordering tot nietigverklaring van gemeenschapsmerk nr. 007089444 in zijn geheel van 7 januari 2010;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: gemeenschapswoordmerk nr. 7289444 „Lemonaid”

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: gronden voor nietigverklaring als bedoeld in de artikelen 53, lid 1, sub c, en artikel 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: nietigverklaring van het bestreden gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 53, lid 1, juncto artikel 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 31 mei 2013 — El Corte Inglés/BHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Zaak T-299/13)

(2013/C 215/24)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: E. Seijo Veiguela en J. L. Rivas Zurdo, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Azzedine Alaïa (Parijs, Frankrijk)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 15 maart 2013 in zaak R 819/2012-2 vernietigen;
- het BHIM en Azzedine Alaïa verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „ALIA” voor waren van de klassen 3, 14, 18 en 25 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 3 788 999

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Azzedine Alaïa

Oppositiemerk of -teken: internationaal woordmerk „ALAÏA” en gemeenschapsbeeldmerk „ALAÏA PARIS” voor waren en diensten van de klassen 3, 16, 18, 20, 25 en 35 en niet-ingeschreven ouder merk „ALAÏA”

Beslissing van de oppositieafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen:

— schending van de regels 20, lid 6, en 50, lid 1, van verordening nr. 2868/95

— schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 28 mei 2013 — Nordex Holding/BHIM — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)

(Zaak T-301/13)

(2013/C 215/25)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Denemarken) (vertegenwoordiger: M. Kleis, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Fontana Food AB (Tyresö, Zweden)

Conclusies

- vernietiging van de beslissing van 1 maart 2013 van de eerste kamer van beroep in zaak R 2604/2011-1;
- vernietiging van beslissing nr. 4892 C van 21 oktober 2011 van de nietigheidsafdeling, die is gewezen vóór de bestreden beslissing;
- verwijzing van het BHIM in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de beroepsprocedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: beeldmerk met de woorelementen „Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE” — gemeenschapsmerk nr. 3 600 285

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: de in de artikelen 53, lid 1, sub a, en 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 bedoelde gronden voor nietigverklaring

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke nietigverklaring van het bestreden gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 53, lid 1, sub a, juncto artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 4 juni 2013 — Miettinen/Raad

(Zaak T-303/13)

(2013/C 215/26)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Samuli Miettinen (Espoo, Finland) (vertegenwoordigers: O. Brouwer, E. Raedts, advocaten, en A. Villette, Solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de Raad van 21 maart 2013 waarbij volledige toegang is geweigerd tot document 15309/12 krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43), zoals op 25 maart 2013 aan verzoeker meegegeed bij brief met referentie,04/c/01/13' (hierna: „bestreden besluit”);
- verwijzing van de Raad in verzoekers kosten krachtens artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht met inbegrip van de kosten van interveniërende partijen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op twee middelen.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 4, lid 2, tweede streepje, en artikel 4, lid 3, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1049/2001 aangezien het bestreden besluit uitgaat van een onjuiste uitlegging en toepassing van deze bepalingen, die de bescherming van de gerechtelijke procedures en het juridisch advies respectievelijk de bescherming van het besluitvormingsproces betreffen, aangezien
 - de Raad in de eerste plaats niet aantoonde dat de openbaarmaking van document 15309/12 het vermogen van zijn juridische dienst om hem in toekomstige gerechtelijke procedures te verdedigen schaadt en het wetgevend proces ondermijnt;
 - de Raad in de tweede plaats niet aantoonde dat document 15309/12 bijzonder gevoelig is en/of zo ruim is dat gewettigd is het vermoeden ten gunste van openbaarmaking van juridisch advies in de wetgevende context terzijde te leggen;
 - de theorie van de Raad dat er schade is, in de derde plaats zuiver hypothetisch is. Zij is zowel feitelijk als rechtens ongegrond daar het advies in document 15309/12, een consensus tussen de lidstaten in lijn met de analyse van de juridische dienst, bij de vaststelling van het bestreden besluit inhoudelijk publiek bekend was;

- de Raad in de vierde plaats de vereiste toets van het hogere openbaar belang bij zijn beroep op artikel 4, lid 3, eerste alinea, verkeerd toepaste toen hij alleen de gepercipieerde gevaren voor zijn besluitvormingsproces bij openbaarmaking en niet de positieve gevolgen ervan in aanmerking nam, met name voor de legitimiteit van het besluitvormingsproces en volledig verzuidde het criterium bij zijn beroep op artikel 4, lid 2, tweede streepje, toe te passen.
- 2) Tweede middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht krachtens artikel 296 VWEU aangezien de Raad zijn plicht tot voldoende en geschikte redengeving van het bestreden besluit niet nakwam.

**Beroep ingesteld op 13 juni 2013 — DelSolar (Wujiang)/
Commissie**

(Zaak T-320/13)

(2013/C 215/27)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang City, China) (vertegenwoordigers: L. Catrain González, advocaat, E. Wright en H. Zhu, Barristers)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van verordening (EU) nr. 513/2013 ⁽¹⁾ voor zover zij verzoekster betreft;
- verwijzing van verweerster in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster baseert haar beroep op vier middelen.

- 1) Eerste middel: kennelijke schending van het recht door de Europese Commissie door de uitbreiding van de werkingssfeer van artikel 2, lid 7, sub c, derde streepje, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 343, blz. 51; hierna: „basisverordening”) en door nieuw onderzoek van gestelde significante verstoringen die, omdat zij niet zijn overgedragen uit het vorige economische systeem, dat niet op marktvoorwaarden werkte, duidelijk buiten de werkingssfeer van artikel 2, lid 7, sub c, derde streepje, van de basisverordening vielen.
- 2) Tweede middel: onjuiste conclusie van de Europese Commissie dat verzoeksters productiekosten en algemene financiële situatie significante verstoringen kende die zijn overgedragen uit het vorige economische systeem, dat niet op marktvoorwaarden werkte. in de zin van het derde streepje, van de basisverordening.
- 3) Derde middel: onjuiste beoordeling door de Europese Commissie tegen de achtergrond van het feit dat noch de te verwaarlozen subsidies noch de preferentiële belastingregeling, die verzoekster en haar dochteronderneming Delta Greentech (China) Co. Ltd. (samen: „DelSolar Group”) kregen, werden „overgedragen uit het vorige economische systeem, dat niet op marktvoorwaarden werkte”.
- 4) Vierde middel: onevenredige en nutteloze afwijzing van verzoeksters verzoek om als marktgerichte onderneming te worden erkend, door de Europese Commissie alleen op basis van een preferentiële belastingregeling en te verwaarlozen subsidies.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 513/2013 van de Commissie van 4 juni 2013 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op fotovoltaïsche modules van kristallijn silicium en de belangrijkste componenten daarvan (cellen en wafers), van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China, en tot wijziging van verordening (EU) nr. 182/2013 tot onderwerping van de invoer van deze goederen van oorsprong uit of verzonden uit de Volksrepubliek China aan registratie.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-9/13)

(2013/C 215/28)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie om het bedrag van de kosten waarin zij door het Gerecht in zaak T-176/04 is verwezen te verrekenen met het bedrag dat verzoeker naar aanleiding van de beschikking in zaak T-241/03 moet betalen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van de nota van 6 maart 2012;
- nietigverklaring van het besluit om de vordering van 1 600 EUR die verzoeker op de Commissie heeft te verrekenen met het bedrag van 4 875 EUR dat hij haar schuldig zou zijn, hetgeen niet het geval is;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van verzoekers klacht van 23 juni 2012, die de Commissie niet later dan 23 juni 2012 heeft ontvangen;
- nietigverklaring van de nota van 27 augustus 2012, die verzoeker op 9 oktober 2012 heeft ontvangen;
- veroordeling van de Commissie tot betaling aan verzoeker van alle kosten die hij in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — ZZ/Raad

(Zaak F-49/13)

(2013/C 215/29)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: T. Bontinck en A. Guillerme, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Unie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoeksters sollicitatie naar een vacante post bij de Raad niet in aanmerking te nemen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de dienst mobiliteit van het secretariaat-generaal van de Raad van 17 januari 2013 om verzoeksters sollicitatie naar post 2244 DGA 2A niet in aanmerking te nemen, zoals na verzoeksters klacht bevestigd bij het besluit van de dienst mobiliteit van 12 februari 2013;
- verwijzing van de Raad van de Unie in de kosten.

Beroep ingesteld op 27 mei 2013 — ZZ/EDEO

(Zaak F-53/13)

(2013/C 215/30)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, J.-N. Louis en Abreu Caldas, advocaten)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2012 niet te bevorderen naar de rang AD12

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het TABG om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2012 niet te bevorderen naar de rang AD 12;
 - verwijzing van EDEO in de kosten.
-

Gerecht

2013/C 215/18	Zaak T-266/13: Beroep ingesteld op 16 mei 2013 — Brainlab/BHIM (Curve)	14
2013/C 215/19	Zaak T-267/13: Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — El Corte Inglés/BHIM — Gaffashion (BAUSS)	14
2013/C 215/20	Zaak T-271/13: Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — Nutrexpа/BHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)	15
2013/C 215/21	Zaak T-281/13: Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — GOLAM/BHIM — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)	15
2013/C 215/22	Zaak T-297/13: Beroep ingesteld op 29 mei 2013 — Junited Autoglas Deutschland/BHIM — Belron Hungary (United Autoglas)	16
2013/C 215/23	Zaak T-298/13: Beroep ingesteld op 3 juni 2013 — LemonAid Beverages/BHIM — Prêt à Manger (Europe) (Lemonaid)	16
2013/C 215/24	Zaak T-299/13: Beroep ingesteld op 31 mei 2013 — El Corte Inglés/BHIM — Azzedine Alaïa (ALIA)	17
2013/C 215/25	Zaak T-301/13: Beroep ingesteld op 28 mei 2013 — Nordex Holding/BHIM — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)	17
2013/C 215/26	Zaak T-303/13: Beroep ingesteld op 4 juni 2013 — Miettinen/Raad	18
2013/C 215/27	Zaak T-320/13: Beroep ingesteld op 13 juni 2013 — DelSolar (Wujiang)/Commissie	19

Gerecht voor ambtenarenzaken

2013/C 215/28	Zaak F-9/13: Beroep ingesteld op 29 januari 2013 — ZZ/Commissie	20
2013/C 215/29	Zaak F-49/13: Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — ZZ/Raad	20
2013/C 215/30	Zaak F-53/13: Beroep ingesteld op 27 mei 2013 — ZZ/EDEO	20

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende handelingen.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL